

מיזרח טימור: נשק השמדה ישראלי?

עד 1985 ישתפר מעמדם בכל הקשור למאזן האימה. חוסר ודאות. בינתיים לא עומד ההסכם אפילו על סדרהיום הלאומי של ארצות-הברית וכל אזהרותיו של ג'ימי קארטר נתאמתו. ההוצאות על נשק גרעיני אסטרטגי גדלו בהרבה, גבר חוסר הודאות בכל הנוגע למאזן האימה האסטרטגי בין ארצות-הברית לברית-המועצות. תפוצת הנשק הגרעיני הולכת וגוברת. הודו, פקיסטאן, עיראק ולוב מצטיידות בהדרגה בנשק כזה. או לפחות ביכולת לייצרו. צרפת, יפאן, מערב-גרמניה, דרום-אפריקה ממשיכות לשדוד את אוצרות האוראניום של נאמיביה, ומסתככות בעימות הבין-גוועי בדרומה של אפריקה. גבר המתח בין מיזרח למערב ופוטנציאל ההסלמה, עד כדי עימות של מעצמות-העל, הפך אפשרות קודרת.

קשה להבין את האינטרס של האמריקאים בהרעה מפורשת של מאזן-האימה, כאשר מאזן-הכוחות הולך ונוטה לצידם. ירידת כוחה של ברית-המועצות חלילה להיות דיעה חריגה של מדור זה, והפכה לנחלת הרוב. בסימפוזיון שערך ירחון מפלגת-העבודה, חיג'ון, הודה הפרופ' שלמה אהרונוסון בירידת כוחה של ברית-המועצות בזירה הבינלאומית. רק מזרח-גרמניה וויאטנאם הם בעלי הברית האמיתיים של הסובייטים, טען אהרונוסון. הוא שכה, אמנם, את בולגריה, צ'כוסלובקיה וקובה, אבל התמונה היא פחות או יותר נכונה.

מולדכוד בינלאומי. בשנה האחרונה איבדו הסובייטים את עיראק, קוממו נגדם את כל העולם המוסלמי. קארטר הידק את הברית עם סין. הסינים נטשו את מדיניות הבדלנות המסורתית שלהם ומגלים פעילות

ביק, כבר הכירו בפרהטילון ובזכותם של הטימורים להגדרה-עצמית. עד כה לא הצטרפו להכרה מדינת ברית-יארשה, השואפות להשתמש באינדונסיה כבמדינת חיץ נגד סין-העממית. קשה להאמין שמישהו בישראל יזום חקירה רצינית

של ההאשמות בדבר אספקת-נשק לאינדונסיה, למרות שהופעל, בין השאר, גם בטבח-העם בטימור. התבונה המדינית הטוהר המוסרי חברו כנראה יחדיו, באורח כל-כך אופייני לממשלה הזו. מה אומרים על כך ש-רביהיטחון וסגנון מרדכי ציפורי, ששניהם אמורים על ההדר הבית-רין?

ארצות הברית: אין איזון במאזן האימה

לפני קצת יותר משנה התייצב נשיא ארצות-הברית, ג'ימי קארטר, בפני כינוס משותף של שני בתי הקונגרס, והציג את הסכם סאל"ט 2. קארטר נשא נאום מהיר, שניכרו בו היטב חותמו של שר-החוץ לשעבר, סירוס ואנס, וההתרגשות מעצם ההישג בזירה הבינלאומית. ההסכם אינו מבוסס על אמון הדדי, אמר או קארטר, הוא מאפשר לארצות-הברית אמצעי-סיקוח מגוונים, כולל לויינים, ואוסר על אמצעי הסוואה והונאה באורח שזכה לאישורם של מיטב המדענים האמריקאים. ההסכם לא אושר על-ידי הקונגרס, ולא נכנס לתוקף. הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן והתחזקותם של הניצים בוויינגטון סיכלו כל נסיון רציני לקדם את ההסכם. כיום נראה תהליך בלימת מירון החימוש כחלום אידיאליסטי, השייך, אולי, לסוף שנות ה-60.

המועמד הרפובליקאי, רונאלד ריגן, מתנגד לכל צעד שיחזק את הדטאנט. קארטר מסובך בפרשת אחיו, בילי - מיניוטרטיט עלוב, שנופח מעבר לכל פרופורציה על-ידי הקואליציה המזורה קנדי-ריגן. התעמולה הניצית, הגעגור עים למילחמה הקרה והעליה המחזורית של הימין ברוב הארצות הרכושניות, פוגעת, למעשה, באינטרס אמריקאי ברור. קארטר הזהיר את הקונגרס באורח ברור וחדר משמעי, שדחיית אישור סאל"ט 2 תפגע, בראש ובראשונה, בארצות-הברית עצמה.

אם תובס האמנה בקונגרס, הבהיר הנשיא, "יוכלו המנהיגים הסובייטיים לבנות עוד 1000 טילים גרעיניים, משוכללים וארוכי-טווח. הם יוכלו להכפיל את מספר ראשי-הנפץ הגרעיניים שלהם, לשלש את כמות מטוסי הבאקפיייר ובכך לשפר ולגוון את אמצעי-השילוח. הם יוכלו להסוות את הניסויים שלהם בטילים חדשים, להסדיר את כל מערכות כלי-הנשק הגרעיניים שברשותם.

לפני חודשים אחדים נכתב בעולם קטן, בחסותך על פירסום בעיתון זר, כי ישראל מוכרת נשק לאינדונסיה. הצנזור לא מחק את הידיעה. היא לא הוכחשה, ולא הוזכרה במקום אחר. בשבוע שעבר פרצה שערוריה באינדונסיה, עקב הידיעות על הנשק הישראלי.

המסורת האנטי-ישראלית בארץ-האיים המוסלמית (100 מיליון תושבים) לא השתנתה כלל. אך שמה של ישראל נקשר לאחד המישטרים הרצחניים באסיה, שידיו מגואלות בדמם של חצי מיליון אנשי שמאל. העובדה שגם, ברית-המועצות וסין התייחסו לטבח בשיווינופש אינה מטרת את הדמוקרטיה היחידה במרחב.

עתה הודיעה תנועת השיחור המחתרית של מזרח טימור, פרהטילון, על חידוש המיבצעים הצבאיים נגד אינדונסיה. שר-החוץ של פרהטילון, מארי אלקאטירי,

מנחם בגין, שר-הביטחון וציפורי הדר בית-רין באינדונסיה

הכריז שהמחלת הטימורית פועלת בכל רחבי האי, וגם בעיר הבירה, דילי. כוחות אינדונסיה מבצעים ג'ינוסייד במזרח-טימור. בשנה שעברה נהרגו 200 אלף טימורים מכדור האש והאונס וכחוצאה מהרעבה שיטתית. יריים מולדככות. מיזרח-טימור היתה בעבר מושבה פורטוגלית. אוכלוסייתה היא קאתולית. המאבק האנטי-אינדונסי נתמך על-ידי הכנסיה המקומית. הבישוף, מארטינו דה-קופטא לופז, הכריז בראיון לטלוויזיה הגרמנית שהמילחמה תימשך עד ליציאת הפולשים מהאי.

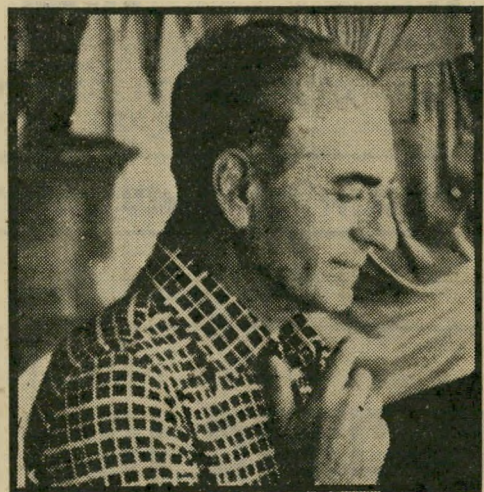
גם באינדונסיה עצמה שוררים חילוקי-דעות ביחס למדיניות שר-החוץ שואף לעמדת בכורה לינדונסיה בקהילת המדינות הבלתי-מודעות, וחושש מתגובה שליית בעולם השלישי. מדינות רבות בעולם השלישי, וביניהן אנגולה ומוזמביק,

דיוקנו של

העריץ כפילוסוף

הרבה דמעות שפכו בישראל על השאה המודת, רוצחם של 70 אלף איראנים, שמת בקאהיר בשבוע שעבר. הגדיל לעשות קול-ישראל, שהגדיר את מוחמד רידה פהלווי, מייסד הסאוואק (שרות הביטחון האיראני), כתואר: "האמלט ואפלטון של המאה ה-20". עניין האמלט הוא יגע במקצת, ואפשר אולי להסתפק בדברי הוראציו להאמלט: "מתן-נא את הערצתך לזמן" מה.

ההשוואה לפילוסוף היווני אפלטון היא קצת יותר מוצלחת. קרל פופר מגדיר את היטב. בפרק העוסק באפלטון, בספרו החברה הפתוחה ואויביה, כותב פופר: "אפלטון הלך בדרך שגרמה לו להתפטר עם מצפונה. הוא נאבק נגד המחשבה החופשית והחיפוש אחר האמת. הוא הגן על שקרים, הונאה פוליטית, אמנות תפלות, דיכוי האמת ומעל הכל - תמך באלימות ברוסאליה. הוא תמך באמצעי עריצות, והונע על-ידי ההגיון הפנימי האנטי-הומאניטרי שלו."

השאה פהלווי האמלט ואפלטון בסאוואק

מועמד טד קנדי קואליציה עם רגן

אנטי-סובייטית הולכת וגוברת. פקיסטאן משתפת פעולה עם ארצות-הברית וסין, ואילו איראן האנטי-אמריקאית לא התקרבה כלל לברית-המועצות. מצריים הפכה משרתת ראשית של ארצות-הברית במרחב ובצפון-אפריקה והצי טרפות המעצמה האסיאנית, יפאן, לברית סיגית-אמריקאית מהווה מאורע היסטורי ממדרגה ראשונה, שלא זכה עדיין להכרה של ממש מצד הפרשנים. גם אחיות הסובייטים בסוריה היא די רופפת. כפי שאומר הפרופ' יאיר עברון, די בוותור ישראלי על רמת-הגולן תמורת שלום, והאפז אסאד יצטרף, בהדרגה, למהלכי השלום וינטוש את הסובייטים.

המדיניות הניטראליסטית של יוגוסלביה, העצמאות ההולכת וגוברת של רומניה ותהליכי התסיסה והליברלי-וציה בפולין ובהונגריה תורמים אף הם למצבם הקשה של הסובייטים. עבורם האטת מירון החימוש מהווה אינטרס כלכלי חיוני, שיאפשר הפניית משאבים לצריכה, בברית-המועצות בפרט ובגוש הסובייטי בכלל. מאזן האימה הוא, לעומת זאת, המקור האמיתי לסטטוס של ברית-המועצות כמעצמת-על. האשוריה, סיכויי אישור אמנת סאל"ט 2 הם, כאמור, קלושים ביותר. קבילותה של מדיניות-החוץ הגיירנית בארצות-הברית של 1980 היא נמוכה. היסטריה, תחושה של אובדן-דרך, ומערכת בחירות הפונה למכנה המשותף הנמוך ביותר שולטים כיום בכיפה. התוצאה, עלולה, להיות נשיא בדמותו של רונלד רגן ופושע-מילחמה מסוגו של הנרי קסיניג'ר, כשידם על ההדק הגרעיני. האירוניה ההיסטורית היא שבארצות-הברית מסרבים לקרוא את התמונה הנכונה של מאזן הכוחות, בשל פרשת שולית-יחסית (מבחינת יחסי-הכוחות הגלובאליים) של בנייה-ערובה האמריקאיים באיראן, למרבה הצרה מנהלים עסקנים מליגה ג' את בעצמית העל, ובעקפיץ חורצים את גורל הקהיליה העולמית כולה.